

عنوان مقاله:

گونه شناسی و تاثیر اقلیم بر شکل گیری عناصر معماری سنتی (مطالعه موردی: ماسوله)

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه بین المللی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد میرزاعلی - دانشجوی دکتری، دانشگاه پیام نور، تهران

فرهاد کریمی اینچه برون - آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرگان

خلاصه مقاله:

استان گیلان در شمال کشور و در کنار سواحل جنوبی دریای خزر قرار گرفته از خصوصیات بارز آن رطوبت و بارندگی زیاد است به طور کلی این استان دارای آب و هوایی معتدل و مرطوب می باشد. بافت شهری و روستایی به صورت باز است و جهت استفاده از حداکثر تهویه و کوران و جلوگیری از راکد ماندن رطوبت، اجزای تشکیل دهنده محیط مسکونی به صورت پراکنده در محوطه استقرار می یابد. به خصوص در معماری این منطقه از عناصری جهت دفع رطوبت و حداکثر تهویه و هدایت باران و آب های سطحی استفاده شده تا از این طریق بتوانند به نوعی معماری همساز با اقلیم دستیابند که در کنار عوامل زبان شناسان و نیز هماهنگی با محیط اطراف، شرایط آزمایش را برای ساکنان خود فراهم آورد. در تحقیق حاضر با توضیحاتی که درباره ویژگی های معماری بناهای مسکونی منطقه داده می شود سعی بر آن است که تصویر کلی از معماری ماسوله ارایه گردد. معماری که در اثر شرایط اقلیمی خاص منطقه شکل گرفته و بیانگر نوعی تفاوت از طراحی اقلیمی است. در این مجال به شرح اصول و الگوی معماری بناهای مسکونی ماسوله پرداخت می شود، برای رسیدن به این منظور از مطالعات کتابخانه ای و میدانی استفاده شده است به عبارت دیگر، در حقیقت هدف از تحقیق حاضر، یافتن چگونگی تاثیر اقلیم و شکل گیری فضاها و عناصر معماری در ماسوله می باشد. در این معماری مرز مشخصی بین درون و بیرون وجود ندارد و فضاهای نیمه باز و لایه های شفاف خانه، فضای درون و بیرون را با هم ترکیب نماید. شفافیت و نیمه باز شدن لایه های بیرونی بنا، سبب تاثیر اوضاع جدید همچون آفتاب و باد و باران و و نیز تابستان و زمستان و زندگی ساکنان و پیوند هرچه بیشتر آنان با طبیعت پیرامون می گردد.

کلمات کلیدی:

گونه شناسی، معماری بومی، معماری سنتی، معماری همساز با اقلیم، ماسوله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/588305>

